

4 Mai

Sfânta și Marea Sâmbătă

**VECERNIA CU LITURGHIA SFÂNTULUI
VASILE CEL MARE**

Preotul: **Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,

prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumează.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeuului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

**Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor
noastre, Domnului să ne rugăm.**

**Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea
sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea
tuturor, Domnului să ne rugăm.**

Pentru sfântă casa aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 1. Se pun 8 stihiri. Stihirile Învierii glas 1. Stihira stihoavnei. Stihirile Sâmbetei celei mari, glas 8.

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de viclesug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă

va mostra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:

și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:

și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu ești nădejdea mea:

partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:

că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine,
Doamne! Doamne ascultă glasul meu.

Rugăciunile noastre cele de seară, primește-le, Sfinte Doamne, și ne dă nouă iertare de păcate; că Tu singur ești Cel ce ai arătat în lume învierea.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Înconjurați, popoare, Sionul și-l cuprindeți
pe dânsul, și dați mărire într-însul Celui ce a

înviat din morți. Că Acela este Dumnezeu nostru,
Care ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre.

Pe 6: De te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Veniți, popoare, să cântăm și să ne
închinăm lui Hristos, mărink învierea Lui cea din
morți. Că Acesta este Dumnezeu nostru, Care a
mântuit lumea de înșelăciunea dușmanului.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne,
așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Stihira Stichoavnei

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am
eliberat, și cu învierea Ta din stricăciune am fost
mântuiți; Doamne, mărire Ție.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

*Alte trei stihiri ale Sâmbetei celei Mari, repetând una,
glas 8*

Astăzi iadul strigă suspinând: Mai bine mi-

ar fi fost de n-aș fi primit pe Cel ce S-a născut din Maria, că venind asupra mea, mi-a surpat puterea; porțile cele de aramă le-a sfărâmat. Sufletele pe care le țineam întru mine mai dinainte, Dumnezeu fiind, le-a înviat. Mărire, Doamne, Crucii Tale și Învierii Tale.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el: și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Astăzi iadul strigă suspinând: Mai bine mi-ar fi fost de n-aș fi primit pe Cel ce S-a născut din Maria, că venind asupra mea, mi-a surpat puterea; porțile cele de aramă le-a sfărâmat. Sufletele pe care le țineam întru mine mai dinainte, Dumnezeu fiind, le-a înviat. Mărire, Doamne, Crucii Tale și Învierii Tale.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-l, toate popoarele.

Astăzi iadul strigă suspinând: Stricatu-s-a puterea mea; primit-am mort ca pe unul din morți, dar nu pot să-L țin pe Dânsul nicidecum; ci pierd împreună cu Dânsul și pe aceștia, peste care

eram împărat. Eu am avut morți din veac, dar Acesta iată că pe toți îi ridică. Mărire, Doamne, Crucii Tale și Învierii Tale.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Astăzi iadul strigă suspinând: Zdrobitu-s-a stăpânirea mea, Păstorul s-a răstignit și pe Adam l-a înviat. De cei peste care eram împărat sunt lipsit, și pe care i-am înghițit, puternic fiind, pe toți i-am vărsat. Deșertat-a mormintele Cel ce a fost răstignit; slăbit-a puterea morții. Mărire, Doamne, Crucii Tale și Învierii Tale.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Glas 6

Ziuă de azi mai înainte a închipuit-o cu taină marele Moise zicând: Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea; că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnei, în care S-a odihnit de toate lucrările Sale, Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rânduiala morții după trup odihnindu-Se. Și la ceea ce era iarăși întorcându-Se, prin înviere, ne-a dăruit nouă viața veșnică ca un singur bun și iubitor de oameni.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Dogmatica, glas 1

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsărit și pe Domnul L-a născut, ușa cea cerească, pe Maria Fecioara să o lăudăm, lauda celor fără de trup și podoaba credincioșilor. Că aceasta s-a arătat cer și Biserica Dumnezeirii; aceasta, peretele cel din mijloc al cerului la stricat, pace a adus și împărăția a deschis. Pe aceasta, deci, avându-o ancoră credinței, apărător avem pe Domnul, Cel Ce S-a născut dintr-însa. Îndrăznește, îndrăznește dar poporul lui Dumnezeu; că acela va învinge pe dușmani, ca un atotputernic.

Se face Intratul cu Evanghelia.

*Preotul: Î*ntelegiune, drepti!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui cresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al

lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Înțelepciune!

Din cartea Facerii (1,1-13), citire

Preotul: Să luăm aminte!

La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era netocmit și gol. Întuneric era deasupra adâncului și spiritul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Și a zis Dumnezeu: Să fie lumină! Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina a numit-o Dumnezeu ziua, iar întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua întâi. Și a zis Dumnezeu: Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape. Și a fost așa. A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei: Tăria a numit-o Dumnezeu cer. Și a văzut Dumnezeu că e bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul. Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul. Uscatul l-a numit Dumnezeu pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Apoi a zis Dumnezeu: Să

dea pământul din sine verdeață: iarbă, cu sămânță într-înșea, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămânță în sine, după fel de pământ. Și a fost așa. Pământul a dat din sine verdeață: iarbă care face sămânță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori cu sămânță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a treia.

Preotul: **Î**nțelepciune!

Din Profeția lui Iona (1-4), citire:

Preotul: **S**ă luăm aminte!

Si a fost cuvântul Domnului către Iona, fiul lui Amitai, zicând: Scoală-te și du-te în cetatea cea mare a Ninivei și propovăduiește acolo, căci fărădelegile lor au ajuns până în fața Mea! Și s-a sculat Iona să fugă la Tarsis, departe de Domnul. Și s-a coborât la Iope, unde a găsit o corabie, care mergea la Tarsis, și, plătind prețul călătoriei, s-a coborât în ea ca să meargă la Tarsis împreună cu toți cei de acolo, el fugind din fața Domnului. Dar Domnul a ridicat un vânt năprasnic pe mare și o furtună puternică s-a stârnit, încât corabia era gata să se sfărâme. Corăbierii s-au înfricoșat și au strigat fiecare către dumnezeul său și au aruncat în mare încărcătura corăbiei ca să se ușureze. Dar

Iona se coborâse în fundul corăbiei, se culcase și adormise. Atunci s-a apropiat de el cârmaciul corăbiei, și i-a zis: Pentru ce dormi? Scoală-te și strigă către Dumnezeuul tău, poate El Își va aduce aminte de noi, ca să nu pierim! Și au zis unul către altul: Haidem să aruncăm sorți, ca să știm din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta. Și au aruncat sorți, și sorțul a căzut pe Iona. Și l-au întrebat pe el: Spune-ne nouă din pricina cui s-a abătut nenorocirea aceasta asupra noastră? Care este meșteșugul tău, de unde și din ce țară vii și din ce popor ești? Atunci el le-a răspuns: Sunt evreu și Domnului Dumnezeuului cerului mă închin - Cel care a făcut marea și uscatul. Și toți oamenii s-au temut cu frică mare și i-au zis lui: Pentru ce ai săvârșit una ca aceasta? Căci ei știau că el fuge din fața lui Dumnezeu, fiindcă el le spusese. Și i-au zis lui: Ce să-ți facem ca să se potolească marea? Căci marea se ridica din ce în ce mai mult. Atunci el a răspuns: Luați-mă și mă aruncați în mare și ea se va potoli, căci știu bine că din pricina mea s-a pornit peste voi această vijelie. Și marinarii vâsleau ca să ajungă la țărm, dar în zadar, căci marea se ridica din ce în ce mai mult împotriva lor. Atunci au strigat către Domnul și au zis: O, Doamne, de-am putea să nu pierim din pricina vieții acestui om și să nu ne împovărezi pe noi cu un sânge nevinovat! Că Tu, Doamne, precum ai voit ai făcut. Și îl ridicară pe Iona și îl aruncară în mare și s-a potolit urgia ei. Și oamenii s-au temut cu teamă mare de Domnul și au adus jertfă lui Dumnezeu și I-au făcut Lui făgăduințe.

Și Dumnezeu a dat poruncă unui pește mare să înghită pe Iona. Și a stat Iona în pântecele peștelui trei zile și trei nopți. Atunci s-a rugat Iona din pântecele peștelui către Domnul Dumnezeu lui, zicând: Strigat-am către Domnul în strâmtorarea mea, și El m-a auzit; din pântecele locuinței morților către El am strigat, și El a luat aminte la glasul meu! Tu m-ai aruncat în adânc, în sânul mării și undele m-au înconjurat; toate talazurile și valurile Tale au trecut peste mine. Și gândeam: Aruncat sunt dinaintea ochilor Tăi! Dar voi vedea din nou templul cel sfânt al Tău! Apele m-au învăluit pe de-a întregul, adâncul m-a împresurat, iarba mării s-a încolăcit în jurul capului meu; Mă coborâsem până la temeliile munților, zăvoarele pământului erau trase asupra mea pentru totdeauna, dar Tu ai scos din stricăciune viața mea, Doamne Dumnezeu meu! Când se sfârșea în mine spiritul meu, de Domnul mi-am adus aminte, și la Tine a ajuns rugăciunea mea, în templul Tău cel sfânt! Cei ce slujesc idolilor deșerti disprețuiesc harul Tău; Dar eu Îți voi aduce Ție jertfe cu glas de laudă și toate făgăduințele mele le voi împlini, căci mântuirea vine de la Domnul! Și Domnul a dat poruncă peștelui și peștele a aruncat pe Iona la țarm! Și a fost cuvântul Domnului către Iona, pentru a doua oară, zicând: Scoală și pornește către cetatea cea mare a Ninivei și vestește-le ceea ce îți voi spune. Și s-a sculat Iona și a mers în Ninive, după cuvântul Domnului. Și Ninive era cetate mare înaintea lui Dumnezeu; îți trebuia trei zile ca s-o

străbați. Și a pătruns Iona în cetate, zicând: Patruzeci de zile mai sunt, și Ninive va fi distrusă. Atunci Ninivitenii au crezut în Dumnezeu, au ținut post și s-au îmbrăcat cu sac, de la cei mai mari și până la cei mai mici. Și a ajuns vestea până la regele Ninivei. Acesta s-a sculat de pe tronul său, și-a lepădat veșmântul lui cel scump, s-a acoperit cu sac și s-a culcat în cenușă. Apoi, din porunca regelui și a dregătorilor săi, s-au strigat și s-au zis acestea: Oamenii și animalele, vitele mari și mici să nu mănânce nimic, să nu pască și nici să bea apă; Iar oamenii să se îmbrace cu sac și către Dumnezeu să strige din toată puterea și fiecare să se întoarcă de pe calea lui cea rea și de la nedreptatea pe care o săvârșesc mâinile lui; poate că Dumnezeu Se va întoarce și Se va milostivi și va ține în loc iuțimea mâniei Lui ca să nu pierim. Atunci Dumnezeu a văzut faptele lor cele de pocăință, că s-au întors din căile lor cele rele. Și i-a părut rău Domnului de prezicerile de rău pe care li le făcuse și nu le-a împlinit. Și Iona a fost cuprins de mare supărare și s-a aprins de mânie. Și a rugat pe Domnul, zicând: O, Doamne, iată tocmai ceea ce cugetam eu când eram în țara mea! Pentru aceasta eu am încercat să fug în Tarsis, că știam că Tu ești Dumnezeu îndurat și milostiv, îndelung-răbdător și mult-milosârd și Ți pare rău de fărădelegi. Și acum, Doamne, ia-mi sufletul meu, căci este mai bine să mor decât să fiu viu. Și a zis Domnul: Faci tu oare bine că ți-ai aprins mânia? Și Domnul Dumnezeu a făcut să crească un vrej care s-a ridicat deasupra capului lui Iona,

ca să-i țină umbră și să-i mai potolească mânia. Și s-a bucurat Iona cu bucurie mare pentru vrej. Dar Dumnezeu, a doua zi, la revărsatul zorilor, a poruncit unui vierme să rețeze vrejul. Iar el s-a uscat. Și la răsăritul soarelui a pornit Dumnezeu un vânt arzător de la răsărit și soarele a dogorit capul lui Iona, încât el se prăpădea de căldură. Și și-a rugat moartea zicând: Mai bine este să mor decât să trăiesc! Și a grăit Domnul către Iona: Ai tu dreptate să te mânii pentru vrej? Și el a răspuns: Da, am dreptate să fiu supărat de moarte. Și a zis Domnul: Tu ți-ai făcut necaz pentru acest vrej pentru care nu te-ai trudit și nici nu l-ai crescut, care și-a luat ființă într-o noapte și într-alta a pierit! Dar Mie cum să nu-Mi fie milă de cetatea cea mare a Ninivei cu mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, și cu un mare număr de dobitoace.

Preotul: Înțelepciune!

Din Profeția lui Daniel (3,1-56), citire:

Preotul: Să luăm aminte!

Împăratul Nabucodonosor a făcut un chip de aur înalt de șaiszeci de coți, lat de șase coți și l-a așezat în câmpia Dura din ținutul Babilonului. Și

Nabucodonosor împăratul, a trimis să adune pe satrapi, pe mai-marii dregători, pe cârmuitori, pe conducătorii oștirilor, pe vistiernici, pe cunoscătorii de legi, pe judecători și pe toți ceilalți dregători ai ținuturilor, ca să vină la târnosirea chipului, pe care îl ridicase Nabucodonosor împăratul. Atunci s-au adunat satrapii, dregătorii cei mari, cârmuitorii, conducătorii oștirilor, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toți ceilalți dregători ai ținuturilor la târnosirea chipului pe care îl ridicase Nabucodonosor și au stat înaintea chipului ridicat de Nabucodonosor. Și îndată un crainic a strigat cu glas tare: “Iată ce vi se poruncește vouă, popoarelor, neamurilor și limbilor: De îndată ce veți auzi glasultrâmbiței, flautului, chitarei, harpei, psalterionului, cimpoiului și al tuturor instrumentelor muzicale, veți cădea la pământ și vă veți închina chipului de aur pe care l-a ridicat împăratul Nabucodonosor; iar cine nu se va închina, chiar în acea clipă va fi aruncat în mijlocul unui cuptor cu foc arzător!”. De aceea, când toate popoarele au auzit glasul trâmbiței, al flautului, al chitarei, al harpei, al psalterionului și al tuturor instrumentelor muzicale, toate popoarele, neamurile și limbile au căzut la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care îl ridicase Nabucodonosor împăratul. În același timp s-au apropiat câțiva bărbați caldei, care au pârât pe evrei. Ei au început să spună împăratului Nabucodonosor: „O, împărate, să trăiești în veac! Tu poruncă ai dat, ca oricine va auzi glasul trâmbiței, al flautului, al chitarei, al

harpei, al psalterionului, al cimpoiului și al altor instrumente muzicale, să cadă la pământ și să se închine chipului de aur; iar cine nu va cădea la pământ, nici se va închina, să fie aruncat în mijlocul unui cuptor cu foc arzător. Dar sunt niște evrei, pe care i-ai pus cârmuitori peste ținutul Babilonului: Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Acești bărbați, nici că au luat în seamă porunca ta, împărate; dumnezeului tău nu-i slujesc și chipului de aur pe care l-ai înălțat nu-i aduc închinare!”. Atunci Nabucodonosor împăratul, plin de mânie și de zbuțiu, a poruncit să i se aducă înaintea Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Îndată au adus pe acești bărbați înaintea împăratului Nabucodonosor și le-a zis: “Este oare adevărat, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, că voi nu slujiți dumnezeului meu și chipului de aur pe care eu l-am așezat și nu-i cădeți la pământ cu rugăciuni? Acum, fiți gata, și atunci când veți auzi glasul trâmbiței, al flautului, al chitarei, al harpei, al psalterionului, al cimpoiului și al altor instrumente muzicale, să cădeți la pământ și să vă închinați chipului pe care eu l-am făcut; iar dacă nu vreți să vă închinați, într-o clipă veți fi azvârliți în mijlocul unui cuptor cu foc arzător. Și care dumnezeu vă va scăpa din mâna mea?”. Răspuns-au Șadrac, Meșac și Abed-Nego și au zis regelui: “O, Nabucodonosor, noi n-avem nevoie ca la aceasta să-ți dăm un răspuns! Dacă, într-adevăr, Dumnezeul nostru, Căruia Îislujăm poate să ne scape, El ne va scăpa din cuptorul cel cu foc arzător și din mâna ta, o, împărate! Și chiar dacă

nu ne va scăpa, știut să fie de tine, o, împărate că noi nu vom sluji dumnezeilor tăi și înaintea chipului de aur pe care tu l-ai așezat nu vom cădea la pământ!”. Atunci Nabucodonosor se umplu de mânie și își schimbă înfățișarea chipului său față de Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și începând iarăși a grăi, porunci să încâlzească cuptorul de șapte ori mai mult decât era de obicei. Și porunci celor mai puternici oameni din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul cel cu foc arzător. Atunci acești oameni, îmbrăcați cum erau, cu mantie, încălțăminte, și cu toată îmbrăcămintea lor au fost legați și aruncați în mijlocul cuptorului cu foc arzător. Fiindcă porunca împăratului era grabnică și cuptorul foarte înfierbântat, acei oameni care au aruncat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost mistuiți de văpaia focului. Și acești trei bărbați: Șadrac, Meșac și Abed-Nego au căzut legați în mijlocul cuptorului cu foc arzător. Și stând Azaria în mijlocul focului, și deschizând gura sa, așa s-a rugat, zicând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit este numele Tău în veci. Că drept ești în toate câte ai făcut nouă, și toate lucrurile Tale sunt adevărate, și toate judecățile Tale adevărate. Tu ai dat hotărâri drepte în toate relele ce ai făcut să vină asupra noastră și asupra cetății celei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul; că în adevăr și dreptate ai adus acestea peste noi din pricina păcatelor noastre. Că am păcătuit, că am făcut fărădelege, depărtându-ne de la Tine. Și am greșit

în toate, și poruncile Tale n-am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut, după cum ne-ai poruncit nouă, ca să ne fie bine. Și câte ai adus și ai făcut nouă, într-o dreaptă judecată sunt. Tu ne-ai dat în mâinile dușmanilor noștri, oameni fără de lege și cei mai răi dintre nelegiuți, unui rege nedrept, cel mai rău care este pe pământ. Și astăzi nu mai putem să deschidem gura; rușine și ocară ne-am făcut robilor Tăi și celor ce Te cinstesc pe Tine. Nu ne părăsi pe noi pentru totdeauna, pentru numele Tău, și nu strica legământul Tău. Și nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine și pentru Isaac, robul Tău, și pentru Israel, sfântul Tău, Căroră le-ai făgăduit să le înmulțești seminția lor, ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării. Căci, Stăpâne, ne-am împușinat mai mult decât toate neamurile și suntem umiliți astăzi, în tot pământul, pentru păcatele noastre. Și nu mai este în vremea aceasta căpetenie, profet, nici conducător, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc unde să aducem înaintea Ta pârga noastră și să aflăm har la Tine. Ci cu suflet zdrobit și cu spiritul umilit să fim primiți de Tine. Ca ardere de tot de berbeci și de junci, ca zeci de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea Ta astăzi și înțelegere să găsească la Tine; că nu este rușine celor ce nădăjduiesc în Tine. Și acum urmăm ție cu toată inima, și ne temem de Tine, și căutăm fața Ta. Să nu ne rușinezi pe noi, ci fă cu noi după îndurarea Ta și după mulțimea milei Tale. Și ne scoate pe noi după minunile Tale, și dă mărire numelui Tău,

Doamne; și să se rușineze toți cei ce arată robilor Tăi rele. Și să se rușineze de toată puterea Ta, și tăria lor să se sfărâme. Și să știe că Tu ești Domn, Dumnezeu singur, și mărit peste toată lumea”. Și n-au încetat slujitorii regelui, care îi aruncaseră în cuptor, să înfierbânte cuptorul cu catran și cu smoală și cu câlți și cu viță. Și vâlvătaia se ridica deasupra cuptorului, de patruzeci și nouă de coți. Și izbucnind afară, ea a ars pe Caldeii care se aflau în jurul cuptorului. Iar îngerul Domnului s-a coborât la Azaria și la cei trei prieteni ai lui în cuptor și a stins văpaia. Și le-a suflat în mijlocul cuptorului ca o răcoare de adiere și de rouă, așa că focul nu i-a mai atins; nu le-a mai pricinuit nici dureri, nici teamă. Și acei trei, într-un singur glas, au lăudat, au mărit și au binecuvântat pe Dumnezeu în cuptor, zicând: “Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preainălțat întru toți vecii. Binecuvântat este numele cel sfânt al măriri Tale, și prealăudat și preainălțat întru toți vecii. Binecuvântat este în locașul sfintei Tale măriri, lăudat și preamărit în veci. Binecuvântat ești Cel ce vezi adâncurile și șezi pe Heruvimi și lăudat și preainălțat în veci. Binecuvântat ești pe scaunul împărăției Tale și prealăudat și preainălțat în veci. Binecuvântat ești pe bolta cerului și prealăudat și preamărit în veci.

Aici se ridică credincioșii și cântă pe glasul 5
Pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe
Dânsul în veci.

Lectorul citește stihurile din Cântarea celor trei tineri:

Binecuvântați toate lucrurile Domnului.

Iar credincioșii cântă fiecare stih:

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați ceruri și îngerii Domnului.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați ape și toate cele mai presus de cer,
toate puterile Domnului.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați soare, lună și stelele cerului.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați toată ploaia și roua, toate vânturile.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați foc și zăduf, frig și căldură.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați rouă și zăpadă, gheață și ger.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați brume și zăpezi, fulgere și nori.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați nopți și zile, lumină și întuneric.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați pământ, munți și dealuri și toate
cele ce răsar pe pământ.

**Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe
Dânsul în veci.**

Binecuvântați izvoare, mări și râuri, chiți și toate cele ce se mișcă în ape.

Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați toate păsările cerului, toate fiarele și toate dobitoacele.

Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați fiii oamenilor, binecuvântează Israel.

Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați preoți și slujitori.

Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați spirite și sufletele dreptilor, cei cuvioși și smeriți cu inima.

Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați Ananie, Azarie și Misael.

Pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați apostoli, profeți și martiri ai
Domnului.

Mărire...,

Pe Domnul să-L lăudăm și să-L preainălțăm
în veci.

Și acum...,

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne
închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-
L pe Dânsul în veci.

Preotul: **Iară** și iară, cu pace, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără,** mântuiește, miluiește și ne
păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata,

preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimen, glas 5

Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție (Ps. 65, 3).

Stih: Strigați lui Dumnezeu tot pământul; cântați numele Lui (Ps. 65, 1).

Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție (Ps. 65, 3).

Preotul: Înțelepciune.

**Din Epistola către Romani a Sfântului
Apostol Pavel (6,3-11), citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Fraților, au nu știți că toți câți în Hristos Isus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin mărirea Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții; căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci Cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și învia împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Isus, Domnul nostru.

Poporul: Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).

Cu stihurile

Stih: Dumnezeu a stat în dumnezeiască adunare și în mijlocul dumnezeilor va judeca.

Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).

Stih: Până când veți judeca cu nedreptate și la fețele păcătoșilor veți căuta.

Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).

Stih: Judecați drept pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărman.

Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).

Stih: Mântuiți pe cel sărac și pe cel sărman; din mâna păcătosului, izbăviți-i.

Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).

Stih: Dar ei n-au cunoscut, nici n-au priceput, ci în întuneric umblă.

Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul,

că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).

*Stih: Strica-se-vor toate rânduielele pământului.
Eu am zis: Dumnezei sunteți și toți fi ai Celui
Preaînalt; dar voi ca niște oameni muriți și ca
unul din căpetenii cădeți.*

**Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul,
că toate neamurile sunt ale Tale (Ps. 81, 8).**

Preotul, cu glas înalt:

*Preotul: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta
Evanghelie. Pace (†) tuturor.*

Poporul: Și spiritului tău.

*Preotul: Citire din sfânta Evanghelie după Sfântul
Apostol și Evanghelist Matei.*

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia după Matei (28, 1-20)

În vremea aceea după ce a trecut sâmbăta,

când se lumina de ziua întâi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul. Și iată s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei. Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Și de frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau și s-au făcut ca morți. Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Isus cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut. Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și iată va merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată v-am spus vouă. Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui. Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Isus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat. Atunci Isus le-a zis: Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei, ca să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea. Și plecând ele, iată unii din strajă, venind în cetate, au vestit arhierilor toate cele întâmplate. Și, adunându-se ei împreună cu bătrânii și ținând sfat, au dat bani mulți ostașilor, zicând: Spuneți că ucenicii Lui, venind noaptea, L-au furat, pe când noi dormeam; Și de se va auzi aceasta la dregătorul, noi îl vom îndupleca și pe voi fără grijă vă vom face. Iar ei, luând arginții, au făcut precum au fost învățați. Și s-a răspândit cuvântul acesta între Iudei, până în ziua de azi. Iar

cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Isus. Și văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și apropiindu-Se Isus, le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea, în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină: **D**oamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mila ta bogată.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea a II a credincioșilor

Preotul, în taină: Dumnezeule, care ai cercetat întru milă și întru îndurări smerenia noastră, Cel care ne-ai rânduit pe noi, umiliții și păcătoșii și nevrednicii Tăi robi, înaintea sfintei măririi Tale să slujim sfântului Tău Altar. Tu ne întărește, cu puterea Spiritului Tău Sfânt, spre slujba aceasta, și ne dă cuvânt, întru deschiderea gurii noastre, să chemăm harul Sfântului Spirit peste darurile care se vor pune înaintea.

Preotul: **Î**nțelepciune!

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție mărire să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur, și nimic pământesc întru sine să

nu gândească; că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să se înjunghie și să se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești, cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și cântând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Pe voi, pe toți, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.), Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe conducătorii țării noastre, Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe ctitorii și binefăcătorii acestei sfinte biserici și pe voi pe toți, dreptcredincioșilor creștini,

Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Și merg înaintea Lui cetele îngerești, cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și cântând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Apoi,

Prima ectenie a cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri, ce sunt puse înaintea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșă, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Preotul: **P**e preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

**Preotul, în taină:
RUGĂCIUNEA PROSCOMIDIEI**

Doamne, Dumnezeul nostru, cel care ne-ai zidit și ne-ai adus întru această viață, care ne-ai arătat căile mântuirii, care ne-ai dăruit descoperirea Tainelor cerești, și întru puterea Spiritului tău Sfânt ne-ai rânduit la slujirea aceasta. Binevoiește dar, Doamne, să fim noi servitori ai Legii Tale celei noi, slujitori ai sfintelor

Tale taine; primește-ne pe noi, cei ce ne apropiem de sfântul Tău Altar, după bogăția milei Tale, ca să fim vrednici a-ți aduce această jertfă cuvântatoare și fără de sânge, pentru păcatele noastre și pentru neștiințele poporului; pe care primind-o în sfântul și mai presus de ceruri și înțelegătorul Tău Altar, într-un miros cu bună mireasmă, trimite-ne nouă harul sfântului Tău Spirit. Caută spre noi, Dumnezeu, și vezi această închinare a noastră și o primește precum ai primit darurile lui Abel, jertfele lui Noe, arderile de tot ale lui Avraam, cele preoțești ale lui Moise și Aaron, cele de pace ale lui Samuel. Precum ai primit de la sfinții tăi Apostoli această închinare adevărată: așa primește și din mâinile noastre, ale păcătoșilor, darurile acestea, într-un bunătate Ta, Doamne. Ca învredniciți fiind a sluji fără prihană sfântului Tau Altar, să aflăm plată credincioșilor și înțelepților dregători, în ziua cea înfricoșătoare a răsplătirii Tale celei drepte.

Preotul, cu glas înalt:

Cu îndurările Unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Pace (+) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Să ne iubim unul pe altul ca într-un gând să mărturisim:

Poporul: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul se închină de trei ori, zicând în taină:

Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Preotul sărută darurile acoperite și sfânta Masă.

Preotul: Hristos în mijlocul nostru!

Poporul: Este și va fi!

Preotul, glas înalt:

Întru înțelepciune, să luăm aminte.

Preotul ridică aerul și-l ține deasupra sfintelor daruri, clătinându-l, rostind împreună cu poporul mărturisirea credinței:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotținătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat

din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, care a grăit prin Proroci. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte: Sfânta Jertfă cu pace să o aducem.

Poporul: *Mila păcii, jertfa laudei.*

Preotul, cu glas înalt:

Harul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit, să fie cu voi cu toți.

Poporul: *Și cu spiritul tău.*

Preotul, cu mâinile ridicate și cu glas înalt:

Sus să avem inimile.

*Poporul: **L**e avem către Domnul.*

Preotul, cu glas înalt:

Să-I mulțumim Domnului.

*Poporul: **C**u vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, Treimii celei de o ființă și nedespărțită.*

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA SFINTEI JERTFE (ANAFORAUA)

Cel ce ești, Stăpâne Doamne, Dumnezeu, Părinte atotținătorule și vrednicule de închinare, cu vrednicie este, cu adevărat și cu dreptate și cuvenit măreției sfințeniei Tale, pe Tine a te lăuda, Ție a-ți cânta, pe Tine a Te binecuvânta, Ție a ne închina, Ție a-ți mulțumi, pe Tine a Te preamări, pe cel ce singur ești cu adevărat Dumnezeu; și cu inima înfrânta și cu spirit smerit a-ți aduce Ție această închinare a noastră; pentru că Tu ești cel care ne-ai dăruit cunoașterea adevărului Tau. Și cine este în stare să grăiască puterile Tale, auzite să facă toate laudele Tale, sau să spună toate minunile Tale din toata vremea? Stăpâne al tuturor, Doamne al cerului și al pământului și a toată făptura văzută și nevăzută, cel ce șezi pe scaunul măririi și privești spre adâncuri, cel ce ești

fără de început, nevăzut, necuprins, nemărginit, neschimbat, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, al marelui Dumnezeu și Mântuitor al nădejzii noastre; care este icoana bunătății Tale, pecete întocmai chipului, arătându-Te întru sine pe Tine, Tatăl, Cuvântul viu, Dumnezeu adevărat, înțelepciune mai înainte de veci, viață, sfințire, putere, lumina cea adevărată, prin care Spiritul Sfânt s-a arătat, Spiritul adevărului, harul înfierii, arvuna moștenirii viitoare, începutul bunătăților veșnice, puterea de viață făcătoare, izvorul sfințirii prin care toată făptura cuvântătoare și înțelegătoare se întărește și-ți slujește și cuvântarea de preamărire de-a pururea Ție-ți înalță; căci toate împreună-ți slujesc Ție. Pentru ca pe Tine te laudă Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile și Heruvimii cei cu ochi mulți; împrejurul Tau stau Serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două își acoperă fețele și cu două picioarele și cu două zburând strigă unul către altul cu glasuri neobosite, cu neîncetate cuvântări de preamărire.

Preotul, cu glas înalt:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

Preotul, ridicând steluța, face chipul Crucii deasupra Discului, atingându-l în cele patru părți, apoi o sărută și o pune alături:

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărirea Lui. Osana

întru cele de sus. Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cele de sus.

Preotul cu mâinile ridicate se roagă în taină:

Cu aceste fericite puteri, Stăpâne iubitorule de oameni și noi păcătoșii strigam și grăim: Sfânt ești, cu adevărat, și preasfânt și nu este măsură pentru măreția sfințeniei Tale și drept ești întru toate lucrurile Tale, pentru că întru dreptate și întru adevărată judecată toate le-ai adus nouă. Caci Tu l-ai zidit pe om, țărâna luând din pământ, și cu chipul Tău, Dumnezeule, l-ai cinstit și în raiul desfătării l-ai așezat, nemurirea vieții și moștenirea veșnicelor bunătăți, pentru păzirea poruncilor Tale, făgăduindu-i-le; dar el neascultându-te pe Tine, adevăratul Dumnezeu, care l-ai creat, și amăgirii șarpelui plecându-se, prin păcate sale muritor s-a făcut, și l-ai alungat, Dumnezeule, cu judecata Ta cea dreaptă, din rai în lumea aceasta și l-ai întors în pământul din care a fost luat, rânduindu-i mântuirea din nașterea de a doua, întru însuși Hristosul Tău. Căci nu ți-ai întors până ș-a sfârșit fața de la ceea ce ai zidit, Bunule, nici n-ai uitat de lucrarea mâinilor Tale, ci pentru adâncul milei Tale în multe chipuri ai cercetat-o: prooroci ai trimis, minuni ai săvârșit prin sfinșii Tăi, care ți-au bine plăcut, din neam în neam; grăitu-ne-ai prin gura proorocilor, slujitorii Tăi, mai înainte vestindu-ne mântuirea care avea să fie; lege ne-ai dat spre ajutor; îngeri ne-ai pus păzitori. Iar când a venit plinirea vremurilor, ne-ai grăit prin însuși Fiul Tău, prin care ai făcut și

veacurile. Acesta, fiind strălucirea măririi Tale și chipul ipostasului Tău și ținând toate cu cuvântul puterii Sale, nu răpire a socotit a fi întocmai cu tine, Dumnezeu-Tatăl; ci Dumnezeu fiind, mai înainte de veci, pe pamânt s-a aratat și cu oamenii a petrecut și, din Fecioara sfântă întrupându-se, s-a deșertat pe sine, chip de rob luând, de o forma făcându-se cu trupul smereniei noastre, ca să ne facă de o forma cu chipul măririi Sale. Ca de vreme ce prin om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, a binevoit unul născut Fiul Tău, cel ce este în sânurile Tale, Dumnezeule-Tată, a se naște, din femeie, din sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, și a se supune legii, ca să osândească păcatul în trupul său; pentru ca cei morți întru Adam să învie întru același Hristos al Tau. Și cetățean al lumii acesteia făcându-se, dând porunci de mântuire, ne-a abătut de la rătăcirea idolilor și ne-a adus la cunoașterea Ta, a adevăratului Dumnezeu-Tatăl, dobândindu-ne pe noi întru Sine popor ales, preoție împărătească, neam sfânt; și curățindu-ne prin apă și sfințindu-ne cu Spiritul sfânt, s-a dat pe sine schimb morții care ne stăpânea, fiindcă eram vânduți păcatului; și coborându-se prin cruce la iad, ca toate să le plinească întru El, a dezlegat durerile morții; și înviind a treia zi și cale deschizând pentru tot trupul spre învierea din morți - pentru că nu era cu putință să fie ținut sub stricăciune Stăpânul vieții - s-a făcut început al celor adormiți, Cel întâi-născut din morți, ca să fie El însuși începătorul a toate și înălându-se la

ceruri, a șezut de-a dreapta măririi Tale, întru înălțime, El va și veni, să răspltească fiecăruia după faptele sale. Iar noua ne-a lăsat, ca aduceri aminte de patima Sa mântuitoare, aceste daruri pe care le-am pus înainte, după poruncile Lui. Pentru ca urmând să mergă la moartea sa de bunavoie și pururea pomenită și de viață făcătoare, în noaptea în care s-a dat pe Sine însuși pentru viața lumii, luând pâine în sfintele și preacuratele sale mâini și aratând-o Ție, Dumnezeu-Tatăl, mulțumind, binecuvântând (†) sfințind, frângând,

Dat-a sfinților săi învățăcei și Apostoli, zicând:
Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfânta Pâine și zice cu glas înalt:

Luați, mâncați, acesta este Trupul meu, care pentru voi se frânge, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, în taină:
Asemenea și Potirul, din rodul viței luând, amestecând, mulțumind, binecuvântând (†), sfințind,

Dat-a sfinților săi învățăcei și Apostoli, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfântul Potir și zice cu glas înalt:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Poporul: **A**min.

Apoi, preotul, cu capul plecat, zice în taină:

Aceasta să o faceți întru pomenirea mea. Că de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea mea o vestiți, învierea mea o marturisiți. Aducându-ne, așadar, aminte și noi, Stăpâne, de pătimrea mântuitoare, de Crucea făcătoare de viață, de îngroparea de trei zile, de învierea din morți, înălțarea la ceruri, șederea de-a dreapta Ta, Dumnezeule-Tată, și de preamărita și înfricoșătoarea Lui a doua venire.

Preotul prinde cu mâinile cruciș, sfântul Disc cu dreapta și sfântul Potir cu stânga, și, înălțându-le, face cu acestea semnul Crucii și spune cu glas înalt:

Cu glas înalt:

Ale tale, dintru ale Tale, Ție-ți aducem de toate și pentru toate.

Poporul: **P**e Tine e lăudam, pe Tine Te binecuvântam, Ție-ți mulțumim, Doamne, și ne rugam Ție, Dumnezeul nostru.

Preotul se roagă în taină:

Pentru aceasta, Stăpâne preasfinte, și noi păcătoșii și nevrednicii Tăi robi, care am fost învredniciți a sluji la sfântul Tău Altar, nu pentru faptele noastre drepte, căci nimic bun n-am făcut pe pământ, ci pentru mila Ta și îndurărilor Tale pe care le-ai revărsat cu prisosință peste noi, îndrăznind, să ne apropiem de sfântul Tău Altar și punând cele ce sunt chipului sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, Ție ne rugăm și pe Tine te chemăm, Sfinte al sfinților, cu bunăvoința bunătății Tale: să vină Spiritul Tau sfânt peste noi și peste aceste daruri puse înainte și să le binecuvânteze și să le sfințească și să le arate:

Si Diaconul merge mai aproape de Preot și se închina amândoi de trei ori înaintea sfintei mese, rugându-se în taină:

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul.

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Stih: *Inima curată zidește întru mine, Dumnezeule, și spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Stih: *Nu mă lepăda de la fața ta și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.*

Doamne, cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia l-ai trimis Apostolilor Tăi, pe acela, Bunule, nu-l lua de la noi, ci-l înnoiește întru noi, cei ce ne rugăm Ție.

Diaconul, arătând spre sfântul disc cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, sfânta pâine.

Preotul, binecuvântând sfântul Disc cu semnul sfintei Cruci, zice:

Pâinea aceasta, însuși (+) cinstitul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Diaconul: **A**min.

Diaconul, arătând spre sfântul potir cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, sfântul potir.

Preotul, binecuvântând sfântul Potir cu semnul sfintei Cruci, zice:

Iar Potirul acesta, însuși (+) cinstitul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Diaconul: **A**min.

Preotul: **C**are s-a vărsat pentru viața lumii.

Diaconul: Amin.

Diaconul, arătând spre amândouă sfintele cu orarul din mâna sa dreaptă se apleacă cu smerenie și zice:

Binecuvântează, părinte, amândouă sfintele.

Preotul, binecuvântând amândouă sfintele cu semnul sfintei Cruci, zice:

Prefacându-le (+) cu Spiritul Tău Sfânt.

Diaconul: Amin, Amin, Amin.

Și se închină amândoi. Iar preotul, în taină:

Iar pe noi toți, care dintr-o Pâine și dintr-un Potir ne împărtășim, să ne unești unul cu altul întru împărtășirea aceluiași fânt Spirit și să nu îngădui ca vreunul dintre noi să se cuminece spre judecată sau spre osândă cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău; ci să aflăm milă și har, împreună cu toți sfinții care din veac ți-au bineplăcut, cu Strămoșii, Părinții, Patriarhii, Proorocii, Apostolii, Propovăduitorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Învățătorii și cu tot sufletul drept care s-a săvârșit întru credință.

Preotul, cădind spre cele Sfinte, zice cu glas înalt:

Mai ales pentru preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Poporul:

Irmosul cântării a 9-a

Nu te tângui pentru Mine Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântecul fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă voi preamări și voi înălța întru mărirea ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Preotul, în taină:

Cu sfântul Ioan Proorocul înainte-mergător și Botezător; cu sfinții măriți și întru tot lăudați Apostoli, cu sfântul (N), a cărui pomenire o facem și cu toți sfinții Tăi, cu ale caror rugăciuni cercetează-ne, Dumnezeule; și adu-Ți aminte de toți cei mai înainte adormiți întru nădejdea învierii vieții de veci și-i odihnește unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul îi pomeneste în taină pe vii:

Pentru mântuirea, cercetarea, iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N).

Apoi, pe cei adormiți:

Pentru odihna și iertarea sufletului robului Tău (N), în loc luminos, de unde a fugit orice durere,

întristare și suspinare. Odihnește-l, Dumnezeul nostru unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul, în taină:

Te mai rugăm, adu-Ți aminte, Doamne, de sfânta catolică și apostolică Biserica Ta, de la o margine până la alta a lumii, pe care ai agonisit-o cu cinstitul Sânge al Hristosului Tău, și în pace păzește-o; și întărește sfântă Biserica aceasta, până la sfârșitul veacului. Pomeneste-i, Doamne, pe cei ce ți-au adus aceste daruri și cererile lor și pe cei prin care și pentru care le-au adus. Pomeneste-i, Doamne, pe cei ce aduc prinoase și fac bine în sfintele tale biserici și-și aduc aminte de cei săraci. Răsplătește-i cu bogatele și cereștile Tale haruri; dăruiește-le, în locul celor pamântești, cele cerești, în locul celor trecătoare, cele veșnice, în locul celor stricăcioase, cele nestricăcioase. Pomeneste-i, Doamne, pe cei ce sunt în pustii și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului. Pomeneste-i, Doamne, pe cei care trăiesc întru feciorie și întru cucernicie și întru înfrânare și întru viață cinstită. Pomeneste-i, Doamne, pe conucătorii țării noastre și pe toți cucernicii și credincioșii guvernanți, pe care i-ai judecat vrednici să cîrmuiască pe pământ; cu arma adevărului, cu arma buneii voinețe încununează-i; umbrește deasupra capului lor în zi de razboi; dă putere brațului lor; înalță-le dreapta; întărește stăpânirea lor; dăruiește-le adâncă și statornică pace; graiește în inimile lor cele bune pentru Biserica Ta și pentru poporul

Tău: ca întru liniștea lor viață pașnică și netulburată să viețuim, întru toată evlavia și întru buncuviința. Pomeneste, Doamne, toată domnia și stăpânirea, și pe frații noștri cei din dregătorii și toată oastea; pe cei buni, întru bunătatea Ta îi pazește; pe cei răi, buni îi fă, cu bunătatea Ta. Pomeneste, Doamne, pe poporul ce este de față și pe cei care pentru cuvioase pricini nu sunt aici; și Te îndură de ei și de noi, după mulțimea milei Tale; cămărilor lor le umple de tot binele; căsniciile lor în pace și în bună înțelegere le pazește; pe prunci îi crește, tinerețea cârmuiește-o, bătrânețile le întărește; pe cei slabi de suflet îi mângâie; pe cei risipiți îi adună; pe cei rătăciți îi întoarce și-i unește cu sfânta catolică și apostolică Biserica ta; pe cei bântuiți de dhuri necurate îi eliberează; cu cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer, împreună călătorește; văduvelor ajută-le; pe cei orfani apără-i; pe cei robiti scapă-i; pe cei bolnavi tamaduiește-i. Adu-ți aminte, Dumnezeu, de cei ce sunt înaintea judecăților și de cei osândiți la închisori și în exil și în amară robie și întru tot necazul și nevoia și strâmtorarea și de toți care au trebuință de mare milostivirea Ta și de cei ce ne iubesc și de cei ce ne urăsc și de cei ce ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru ei. Și de tot poporul Tau adu-ți aminte, Doamne Dumnezeul, nostru și peste toți revarsă mila bogată, împlinind tuturor cererile cele spre mântuire. Iar de cei de care nu ne-am adus aminte, din neștiință, ori uitare, ori pentru mulțimea numelor, Însuți adu-ți aminte,

Dumnezeule, cel ce știi vârsta și numele fiecăruia, cel ce pe fiecare îl știi din pânțele maicii sale. Ca Tu ești, Doamne, ajutorul celor fără de ajutor, nădejdea celor fără nădejde, celor înviforați mântuire, celor de pe mare liman, celor bolnavi doctor. Însuți tuturor toate le fii, cel ce știi pe fiecare, cererile lui, casa și lipsurile lui. Păzește, Doamne, orasul (sau satul) acesta și toate orașele și satele, de foame, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Întâi pomenește, Doamne, pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), pe care îi dăruiește sfințelor Tale biserici în pace, întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Diaconul, spre popor, de lângă ușile împărătești zice cu glas înalt:

Și pe toți și pe toate.

Poporul: Și pe toți și pe toate.

Pe arătătorul celor cerești, pe sfenicul Domnului Hristos, pe luminătorul cel lumiat, pe cel din Cezareea Capadociei, pe marele Vasile, cu toții să-l lăudăm.

Preotul, în taină:

Adu-ti aminte, Doamne, de toti dreptcredinciosii Episcopi, cei ce drept învață cuvântul adevărului Tău. Adu-ti aminte, Doamne, după mulțimea milelor Tale, și de nevrednicia mea. Iartă mie toată greseala cea de voie și cea fără de voie; și pentru păcatele mele să nu oprești harul sfântului Tău Spirit, de la darurile ce sunt puse înainte. Adu-ți aminte, Doamne de toată preoțimea și diaconimea cea întru Hristos și de toată tagma preoțeasca; și să nu ne rușinezi pe nici unul dintre ceicare înconjurăm sfântul Tău Altar. Cercetează-ne întru bunatatea Ta, Doamne. Arata-Te nouă întru bogatele tale îndurări. Vreme bine întocmită și de folos daruiește-ne, ploi line spre rodire trimite pământului; binecuvântează cununa anului bunătații Tale. Fă să înceteze dezbinările bisericilor; stinge îndrăzneala păgânilor răzvrătirile ereziilor degrabă le risipește, cu puterea sfântului Tău Spirit. Pe noi pe toți întru împărăția Ta ne primește, fii ai luminii și ai zilei arătându-ne; pacea Ta și dragostea Ta dăruiește-ne-o, Doamne Dumnezeuul nostru; căci toate ni le-ai dăruit nouă.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne dă nouă, cu o gură și cu o inima, a preamări și a cânta preacinstitul și vrednicul de laudă numele Tau, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre popor, binecuvântează cu glas înalt:

Și să fie mila marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Hristos cu voi (†) cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

A doua ectenie a cererilor

Preotul: Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri ce s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, Cel ce le-a primit în sfântul și cel mai presus de ceruri și înțelegătorul Său Altar ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul,

mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și

în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne Doamne.

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul se roaga în taină:

Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii, învață - ne a-ți mulțumi cu vrednicie pentru toate facerile de bine, pe care le-ai săvârșit și le săvârșești cu noi. Tu, Dumnezeul nostru, care ai primit darurile acestea, curăță-ne de toată întinareaa trupului și a sufletului; și ne învață a trăi în sfințenie întru frica Ta; ca întru curată marturia conștiinței noastre, împărtășindu-ne din cele sfinte ale Tale, să ne unim cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tau; și primindu-le cu vrednicie, să avem pe Hristos locuind în inimile noastre și să fim biserică a sfântului Tău Spirit. Așa, Dumnezeul nostru, pe niciunul dintre noi să nu-l osândești, pentru

aceste Taine ale Tale înfricoșătoare și cerești nici să-l faci neputincios cu sufletul și cu trupul, pentru împărțășirea cu nevrednicie dintr-însele; ci ne dă nouă, până la suflarea noastră de pe urmă, cu vrednicie să primim partea Sfintelor Tale, spre merindea vieții de veci, spre răspuns bine primit la înfricoșătoarea judecată a Hristosului Tau; ca și noi, împreună cu toți sfinții care din veac bine ți-au plăcut, să ne facem părtași veșnicilor Tale bunătăți, pe care le-ai pregătit celor ce te iubesc pe Tine, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșităților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace (†) tuturor

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PLECĂRII CAPETELOR

Stăpâne Doamne, Părintele îndurărilor și Dumnezeu a toată mângâierea, pe cei care și-au plecat Ție capetele binecuvântează-i, sfințește-i, păzește-i, întărește-i, îmbărbătează-i, de la tot lucrul rău depărtează-i și spre tot lucrul bun îi ajută; și-i învrednicește a se împărtăși fără de osândă cu aceste Taine ale Tale, preacurate și de viață făcătoare, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea sfântului Spirit.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni ale unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, în taină, cu mâinile ridicate:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfânt lăcașul Tău și de pe scaunul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici

împreună cu noi nevăzut petreci, și ne învrednicește prin mâna Ta puternică a ni se da preacurat Trupul și preacinstit Sângele Tău și, prin noi, întregului Tău popor.

Preotul se închină de trei ori în fața sfintei Mese, zicând în taină:

Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Preotul, înălțând sfânta Pâine, zice cu glas înalt:
Să luăm aminte. Sfintele, sfinților.

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Preotul, frângând Sfânta Pâine în patru, zice:

Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce se frânge și nu se împarte, Cel ce se mănâncă întotdeauna și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește.

Preotul, făcând cruce deasupra sfântului Potir cu partea IC, zice:

Plinirea credinței Sfântului Spirit. **Amin.** Și o pune în sfântul Potir.

Cinstitul și preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, mi se dă mie preotului (N.), spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă cu frică și luare aminte.

Apoi, luând sfântul Potir, preotul zice:

Mă cuminec eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N.), cu cinstitul și sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă din sfântul Potir, zicând apoi.

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge toate păcatele mele și fărădelegile mele le va curăți.

Poporul cântă chinonicul/priceasna

Sculatu-S-a ca din somn Domnul, și a înviat ca să ne mântuiască pe noi.

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune

dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomeniște-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. **Amin.**

Apoi:

Preotul: **Cu** frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: **Amin.**

Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

După ce a încheiat cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir, zicând cu glas înalt:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează (+) moștenirea Ta.

Poporul: **Pomeniște-ne** pe noi, Milostive, precum ai pomenit pe tâlharul întru împărăția cerurilor.

Preotul, întorcându-se la sfânta Masă, cădește de trei ori sfântul Disc și sfântul Potir și zice în taină:

Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea Ta.

Preotul, închinându-se cu evlavie și luând sfântul Disc și sfântul Potir, însemnează, cu acesta din urmă, în chipul Crucii deasupra Antimisului și zice cu glas înalt:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru,
și întorcându-se spre popor și înălțându-le zice cu glas înalt:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm mărirea Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu sfințele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi în sfințenia Ta, toată ziua să învățăm dreptatea Ta. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul duce în acest timp sfințele Taine la masa Proskomidiei, apoi le cădește.

Preotul: Drepti!

Împărtășindu-ne cu dumnezeieștile, sfințele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată, desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, împăturând Antimisul, zice în taină:

RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE DUPĂ ÎMPĂRTĂȘANIE

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, pentru împărtășirea cu sfințele, preacuratele, nemuritoarele și cereștile Tale Taine, pe care ni le-ai dat spre facerea de bine și spre sfințirea și vindecarea sufletelor și a trupurilor noastre; însuși, Stăpâne a toate, fă ca împărtășirea cu sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău să ne fie noua spre credinșă neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre plinirea înțelepciunii, spre vindecarea sufletului și a trupului, spre alungarea a tot dușmanul, spre paza poruncilor Tale, spre răspuns bine primit la înfricoșătoarea judecată a Hristosului Tău.

Preotul, însemnând cu sfânta Evanghelie peste Antimis în chipul sfintei Cruci, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **C**u pace să ieșim.

Poporul: **Î**ntru numele Domnului

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

RUGĂCIUNEA AMVONULUI

Cel ce-i binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și-i sfințești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi cei care nădăjduim în Tine. Pace dăruiește lumii Tale, Bisericilor Tale, preoților și întregului Tău popor. Că toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus sunt, coborând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție mărire și mulțumire și închinare Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (*de 3 ori*)

Preotul, terminând rugăciunea, intră în Altar și întorcându-se spre masa Proskomidiei, zice în taină:

Plinitu-s-a și s-a săvârșit, cât este întru a noastră putință, Hristoase Dumnezeul nostru, Taina rânduielii Tale. Căci am săvârșit pomenirea morții Tale; văzut-am chipul învierii Tale; umplutu-ne-am de a Ta nesfârșită viață; îndulcitu-ne-am cu desfătarea Ta cea neîmputinată, de care binevoiești a ne învrednici pe noi toți și în veacul ce va sa fie. Cu darul celui fără de început al Tău Părinte și al Sfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul binecuvântează poporul, zicând:

Binecuvântarea (+) Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se spre icoana Mântuitorului, cu glas înalt:

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi. (*de 3 ori*) -Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celui între Sfinți Părintelui nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei, a cărui Liturghie am celebrat și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.